

**Uchwała nr XXVI/251/13
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 26 września 2013 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi.

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 poz. 595 i 645) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz w związku z § 19 ust. 2 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 1999r. Nr 3, poz. 24; z 2000r. Nr 13, poz. 126; z 2001r. Nr 36, poz. 833; z 2002 r. Nr 23, poz. 391, Nr 52, poz. 1140; z 2003r. Nr 1, poz. 14; z 2004 r. Nr 5, poz. 62, Nr 83, poz. 1468; z 2007r. Nr 95, poz. 1651, Nr 105, poz. 1808) Rada Powiatu w Goleniowie uchwala, co następuje:

§1. Po rozpatrzeniu skargi mieszkańca Powiatu Goleniowskiego z dnia 22 sierpnia 2013 r. na Starostę Goleniowskiego uznaje się skargę za bezzasadną.

§2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Witold Kaleczyc

Uzasadnienie uchwały o negatywnym rozpatrzeniu skargi.

W dniu 22 sierpnia 2013 r. do Biura Obsługi Interesanta Starostwa Powiatowego w Goleniowie wpłynęło pismo, które zgodnie z uzupełnieniem złożonym na wezwanie w dniu 10 września 2013 r. uznać należało na skargę na działalność Starosty Goleniowskiego.

Skarżący zakwestionował sposób załatwienia przez Starostę Goleniowskiego wniosku Skarżącego z dnia 30 lipca 2013 r., w którym Skarżący wniósł o wskazanie mu właściwego ośrodka w Goleniowie prowadzącego specjalistyczną rehabilitację kardiologiczną.

W toku postępowania wyjaśniającego do akt sprawy wpłynęło pismo Skarżącego z dnia 6 września 2013 r., w którym Skarżący ponownie zarzucił Staroście nie rozpoznanie wniosku Skarżącego z dnia 30 lipca 2013 r., a także pismo z dnia 20 września 2013 r., w którym Skarżący ponowił zarzuty zawarte we wniesionej skardze, dodatkowo kwestionując zbyt długie przekazanie skargi przez Starostę Radzie zgodnie z właściwością – złożonej w dniu 22 sierpnia 2013 r. dopiero w dniu 12 września 2013 r.

Z uwagi na fakt, iż wszystkie pisma złożone przez Skarżącego obejmowały zarzut nie rozpoznania przez Starostę wniosku Skarżącego z dnia 30 lipca 2013 r., przyjęto je do łącznego rozpoznania jako jednej skargi z uwzględnieniem zawartych w pismach zarzutów, w toku którego ustalono, co następuje.

Będący przedmiotem skargi wniosek Skarżącego z dnia 30 lipca 2013 r. – który wpłynął w dniu 31 sierpnia 2013 r., został załatwiony przez właściwą jednostkę Starostwa Powiatowego w Goleniowie w ten sposób, iż pismem z dnia 2 sierpnia 2013 r. nr OZ.800.2.2013.ECH Skarżącemu udzielono informacji o właściwych jednostkach realizujących świadczenia gwarantowane z zakresu rehabilitacji leczniczej. W dniu 14 sierpnia 2013 r. Skarżący wniósł o uzupełnienie złożonego wyjaśnienia, co uczyniono pismem z dnia 2 września 2013 r. nr OZ.800.2.1.2013.ECH.

Skarżący kwestionuje treść złożonych odpowiedzi na wniosek, uznając wniosek za nie załatwiony do dnia dzisiejszego.

Mając na uwadze stan faktyczny sprawy, nie sposób uznać przedmiotowej skargi za zasadną.

Wniosek Skarżącego został załatwiony w sposób prawidłowy – Skarżącemu udzielono informacji o właściwych jednostkach realizujących świadczenia gwarantowane z zakresu rehabilitacji leczniczej na terenie Goleniowa informując, iż na terenie Goleniowa brak zakontraktowanych świadczeń z zakresu rehabilitacji kardiologicznej i wskazując jednocześnie (dwukrotnie) adresy placówek realizujących świadczenia w ww. zakresie poza Goleniowem.

Załatwienie wniosku w sposób żądany przez Skarżącego, to jest wskazanie stosownej placówki realizującej świadczenia z zakresu rehabilitacji kardiologicznej na terenie Goleniowa, nie jest możliwe z uwagi na brak takiej placówki w miejscowości Goleniów, o czym Skarżący został poinformowany. Wskazano również Skarżącemu kompetencje Narodowego Funduszu Zdrowia w zakresie określania jakości i dostępności usług medycznych, które nie leżą po stronie Starosty Goleniowskiego, czy jednostki samorządu terytorialnego.

Oдноśnie zarzutu nie przekazania skargi właściwemu organowi w terminie (zarzut odnośnie pisma z dnia 22 sierpnia 2013 r.) również nie można uznać go za zasadny w związku z faktem, iż pismo wniesione przez Skarżącego w dniu 22 sierpnia 2013 r. wymagało usunięcia braków formalnych, do czego Skarżący został wezwany pismem z dnia 29 sierpnia 2013 r. i co uczynił w dniu 10 września 2013 r. Dopiero z tym dniem organ mógł ustalić, co jest przedmiotem wniesionej skargi, a w konsekwencji ustalić organ właściwy do jej rozpoznania – Skarżący tego nie uczynił w treści pisma z dnia 22 sierpnia 2013 r., i podjąc czynności związane z przekazaniem skargi właściwemu organowi.

Mając to na uwadze skargę należało uznać za bezzasadną, o czym należy powiadomić Skarżącego, informując jednocześnie o treści przepisu art. 239 § 1 KPA:

„W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego”.

Opracowała: Komisja Rewizyjna